

РЕШЕНИЕ
№ ... 11-67-105
гр. София, 27.06.2011г.
ВИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, ГО, 67 състав, в публичното заседание на
четирнадесети юни две хиляди и единадесета година в състав:

РАЙОНЕН СЪДИЯ: Татяна Костадинова

при участието на секретаря Ж. Дикова, като разгледа гр.д. № 13257 по описа на СРС за
2011г., за да се произнесе, взе предвид следното:

Предявени са искове с правно основание чл. 211, ал. 5 ЗМВР и чл. 86 ЗЗД.

Ищецът Христо Димитров Анастасов твърди да е в служебно правоотношение с
ответника Главна дирекция „Изпълнение на наказанията“, по силата на което изпълнява
длъжността „главен надзирател“. Твърди, че за периода 2007г. – 2010г. е полагал труд извън
уговореното работно време, който не му е заплатен. Счита, че възнаграждението за
положения извънреден труд възлиза на 3106.02лв., поради което претендира тази сума,
ведно със законната лихва от предявяване на иска до плащането /изменение на иска,
допуснато в о.с.з. на 14.06.2011г./ Претендира също лихва за забава за периода от падежа на
всяко месечно вземане до 14.12.2010г. в размер на 516.04лв. /изменение на иска, допуснато в
о.с.з. на 14.06.2011г./ Претендира разноски.

Ответникът Главна дирекция „Изпълнение на наказанията“ оспорва исковете. Твърди,
че през времето, за което се претендира заплащане на извънреден труд, ищецът не е полагал
такъв, доколкото е ползвал законоустановена почивка. Претендира разноски.

Съдът намира за установено от фактическа и правна страна следното:

По иска с правно основание чл. 211, ал. 5 ЗМВР:

Безспорно между страните е, че за процесния период същите са били обвързани от
служебно правоотношение, по силата на което ищецът е изпълнявал длъжността „главен
надзирател“ в затвор, като работното време е било уговорено при сумарно отчитане за
тримесечен период. Безспорно е също, че трудът е полаган на смени по график, т.нар. 24-
часови дежурства, от които са отчитани и заплащани 20 часа труд съгласно чл. 16 от
Заповед № ЛС-03-1182/10.10.2007г., т.е. четири часа от 24-часовото дежурство, определени
за почивка съгласно чл. 317, ал. 1 ППЗИНЗС. не са отчитани и не са заплащани като
положен труд. Безспорно е, че ищецът е полагал труд съобразно уговореното в периода на
описаните в исковата молба 24-часови дежурства.

Спорен е въпросът, дали в рамките на четирите часа от 24-часовото дежурство ищецът
е полагал труд, т.е. дали за това време му се дължи заплащане на възнаграждение /което би
имало характер на възнаграждение за положен извънреден труд, доколкото е над отчетеното
сумарно работно време/.

За решаване на този въпрос следва да се отчетат специфичните условия на полагане на